

3) Ar trešo pamatu, pakārtoti, tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā attiecībā uz obligāto saistību starp lielajām brīvprātīgajām iemaksām un prasītājas veiktajām darbībām.

4) Ar ceturto pamatu, pakārtoti, tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā attiecībā uz to, kas valsts tiesai ir jāsecina no paziņojuma par lielām brīvprātīgām iemaksām neesamības. Komisija apstrīdētā lēmuma 202. punktā aicināja valsts tiesu piespriest atļūdzināt lielās brīvprātīgās iemaksas un atzīt atbalstu par nederīgu, un ieinteresētās personas vērsties valsts tiesā, lai gan valsts tiesai nebija jāpiespiež atļūdzināt atbalstu un lielās brīvprātīgās iemaksas, jo šāda atļūdzināšana nav piemērota un nav praktiski iespējama.

Prasība, kas celta 2012. gada 16. janvārī — Fomanu/ITSB (“Qualität hat Zukunft”)

(Lieta T-22/12)

(2012/C 80/37)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Fomanu AG (Neustadt a.d. Waldnaab, Vācija) (pārstāvis — T. Raible, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2011. gada 27. oktobra lēmumu lietā R 1518/2011-1;

— piespriest ITSB atļūdzināt apelācijas procesā radušos tiesāšanās izdevumus un tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “Qualität hat Zukunft” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 16. un 40. klasē

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo attiecīgā Kopienas preču zīme esot atšķirtspējīga

Prasība, kas celta 2012. gada 20. janvārī — PT Musim Mas/Padome

(Lieta T-26/12)

(2012/C 80/38)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (Medan, Indonēzija) (pārstāvis — D. Luff, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi:

— atcelt 2011. gada 8. novembra Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1138/2011, ar kuru piemēro galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts konkrētu Indijas, Indonēzijas un Malaizijas izcelsmes alifātisko spirtu un to maisījumu importam (OV L 293, 1. lpp.) (turpmāk tekstā — “apstrīdētā regula”), 1. un 2. pantu, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;

— piespriest atbildētājam atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots,

— ka Vispārējās tiesas kompetence ir izvērtēt apstrīdētās regulas 1. un 2. pantu un to saderību ar Padomes 2009. gada 30. novembra Regulu (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis⁽¹⁾ (turpmāk tekstā — “pamatregula”) un Eiropas tiesību pamatprincipiem.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka

— Padome ir pārkāpusi pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu, jo

a) tā ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā saistībā ar faktiem un pilnvaru nepareizu izmantošanu, noliedzot, ka pastāv “viena ekonomiska vienība” starp prasītāju un ar to saistīto meitas sabiedrību Singapurā. Izmeklēšanas laikā Komisija tīši nav ņēmusi vērā faktus, kurus izvirzījusi prasītāja saistībā ar saistītajām sabiedrībām;

- b) Padome nav sniegusi pietiekamus pierādījumus, ka ir izpildīti pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktā paredzētie nosacījumi. Tā arī ir nepareizi izmantojusi pilnvaras un pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā saistībā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkta piemērošanu, pamatojoties uz nepareiziem vai nepareizi interpretētiem faktiem, lai pierādītu, ka pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkta piemērošanas nosacījumi ir izpildīti. Padome nav ņēmusi vērā faktus, ko prasītāja iesniegusi Komisijai, kurus Komisija ir pārbaudījusi un kurus tā nav noraidījusi nevienā no izmeklēšanas procedūras stadijām.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots,
- ka Padome ir pārkāpusi pamatregulas 2. panta 10. punktu, jo:
- a) tā nav veikusi taisnīgu salīdzinājumu starp eksporta cenu un parasto vērtību. Tā nav pietiekami pierādījusi atšķirības faktoros, kas ietekmē cenas un cenu salīdzināmību. Atšķirībā no pastāvošās judikatūras tā nav pierādījusi asimetriju starp parasto vērtību un eksporta cenu, nepastāvot korekcijai par samaksātajām komisijas maksām. Padome nav ņēmusi vērā informāciju un pierādījumus, kas sniegti prasītājas atbildē uz informācijas pieprasījumu un kas iegūti pārbaudes apmeklējumos, kuros pierādīts, ka ICOF S arī veic pārdošanu pašmāju tirgū. Tā nav pietiekami norādījusi iemeslus, kādēļ tā nav ņēmusi vērā šo informāciju un pierādījumus. Šādi rīkojoties, Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu faktu izvērtēšanā un nepareizi izmantojusi pilnvaras. Tā nav pietiekami pamatojusi nepieciešamību pēc korekcijas un šī korekcija ir diskriminējoša attiecībā pret prasītāju;
- b) Padome nav izvairījies no duplikācijas peļņas atskaitīšanā no eksporta cenas. Padome atskaitīja pirmo hipotētisko maržu 5 % apmērā no ICOF E peļņas, piemērojot pamatregulas 2. panta 9. punktu, un otro hipotētisko maržu 5 % apmērā no ICOF S peļņas, tādējādi atskaitot nesaprātīgu kopējo hipotētisko maržu no veiktās pārdošanas grupas iekšienē. Tas ir acīmredzami pretrunā faktiem un praksei saistībā ar šāda veida komercdarījumiem. Tādējādi Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā saistībā ar iekšgrupas peļņu un tā ir nepareizi, diskriminējoši un nesaprātīgi piemērojuši pamatregulas 2. panta 10. punktu.
- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots,
- ka Padome, izvērtējot prasītājas situāciju, ir pārkāpusi labas pārvaldības principu. Tā nav ņēmusi vērā informāciju, pierādījumus un argumentus, kas iesniegti Komisijai izmeklēšanas laikā. Tā vietā Padome ir pamatojusies uz formāliem rēķiniem, samaksātām komisijas maksām un līgumiem, kas apskatīti ārpus to konteksta, lai mākslīgi palielinātu prasītājas dempinga starpību. Komisijai un Padomei būtu bijis jābūt rūpīgākām un jāveic stingrāku analīzi, lai nonāktu pie saviem secinājumiem.

- 5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots,

- ka apstrīdētā regula tika pieņemta, pārkāpjot vienlīdzības un nediskriminācijas principus. Piemērojot korekciju prasītājas eksporta cenai, Padomei ir radījusi asimetriju starp eksporta cenu un parasto vērtību vienīgi prasītājas korporatīvās un nodokļu struktūras dēļ. Turklāt prasītājam ir ticis piemērots hipotētiskās maržas dubultais atskaitījums tā struktūras dēļ. Abas situācijas ir diskriminējošas attiecībā pret prasītāju salīdzinājumā ar citām sabiedrībām, saistībā ar kurām veikta izmeklēšana un kurām ir līdzīgas izmaksas, kurām nav piemērotas korekcijas.

(¹) OV L 343, 22.12.2009., 51. lpp.

Prasība, kas celta 2012. gada 17. janvārī — Bauer/ITSB — BenQ Materials (“Daxon”)

(Lieta T-29/12)

(2012/C 80/39)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Erika Bauer (Schaufling, Vācija) (pārstāve — A. Merz, advokāte)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: BenQ Materials Corp. (Gueishan Taoyuan, Taivāna)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pilnā apjomā atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2011. gada 9. novembra lēmumu lietā R 2191/2010-2;

- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: BenQ Materials Corp.

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “Daxon” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 5. un 10. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: vārdiska preču zīme “DALTON” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 3., 5., 18., 25., 35., 41. un 44. klasē